

ΜΗΧΑΝΕΣΑΙ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ : 'Εν 'Αθήναις καὶ ταῖς ἐπαρχ. φρ. 20. — 'Εν τῷ ἔξωτ. φρ. 30.

ΑΓΓΕΛΙΑΙ : ἅπας ἡ δὲ, λ. 40, τρεῖς ἑως ἑκάς λ. 20, κατὰ μῆνα λ. 18, ἑτος ἡ ἐξαμηνίαν λ. 10.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ, ὁδὸς Μουσῶν, Ἀριθ. 6, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμονος παρὰ τὴν πλατείαν τοῦ Συντάγματος. —

B. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΠΟΙΟΝ ΘΑ ΕΚΛΕΞΩΜΕΝ

Τὴν 23 Ὀκτωβρίου καλούμεθα καὶ πάλιν νὰ ἐκλέξωμεν. Βλέπετε ὅτι ἄλλην δουλειάν οἱ νέοι Ἕλληνες δὲν ἔχομεν, εἰμὴ ἐκλέγειν καὶ ἐκλέγεσθαι. Πρόκειται νὰ εὐρεθῇ ὁ διάδοχος τοῦ κ. Ψύλλα, προσέδρου ὑπουργοῦ ἐν Μαυροβουνίῳ, τὸ πρᾶγμα βεβαίως εἶνε δύσκολον, διότι βουλευτὴς καὶ διπλωμάτης δὲν ἀντικαθίσταται τόσον εὐκόλῃ. Ἴσως μάλιστα, ἀληθῶς εἰπεῖν, ὁ κ. Ψύλλας εἶνε ἀναντικατάστατος. Ὡστε διὰ νὰ ἐλθωμεν εἰς ἀποτελέσματα, πρέπει νὰ περισπωθῶμεν λέγοντες : Ἐπίκειται ἐκλογή βουλευτοῦ Ἀθηνῶν. Ἄν καὶ πρόκηται νὰ ἐκλεχθῇ εἰς καὶ μόνον βουλευτὴς, οὐχ ἦσαν τὸν βουλευτὴν αὐτὸν θέλει τὸν ἐκλέξει ὅλος ὁ λαὸς τῆς Ἐπαρχίας Ἀττικῆς. Θὰ ἐκλέξωμεν ὅλοι καὶ θὰ ἀντιπροσωπεύσῃ ὅλους. Ὑπὸ δὲ τὴν ἐννοίαν τοῦ Συντάγματος μᾶς ἑκάστος βουλευτὴς ἀντιπροσωπεύει οὐχὶ τὴν ἐπαρχίαν αὐτοῦ, ἀλλὰ τὸ ἔθνος ὅλον.

Ἡ ἐκλογή πρέπει νὰ ἔχῃ χαρακτῆρα οὐχὶ τοπικόν, ἐπαρχιακόν, προσωπικόν, ἀλλὰ πολιτικόν, ἐθνικόν καὶ πανελληνιον. Ὅχι μόνον διότι ὁ βουλευτὴς Ἀθηνῶν δὲν πρέπει νὰ ᾔηεν ἓνα πρᾶγμα, σὰν πᾶσα πρᾶγμα· εἰς τῶν διακοσίων τοῦτων βουλευτῶν ἀλλὰ νὰ ἀντιπροσωπεύῃ ἐν τῇ βουλῇ ὅ,τι ἀντιπροσωπεύουν ἐν τῷ κόσμῳ καὶ ἐν τῷ Ἑλληνισμῷ αἱ Ἀθῆναι. Δεύτερον, διότι αἱ περιστάσεις εἶνε ἔκτακτοι, αἱ περιστάσεις τοῦ Κράτους, αἱ περιστάσεις τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Ἡ ἐκλογή πρέπει νὰ ἔχῃ χαρακτῆρα νίκης ἐθνικῆς κατὰ τοῦ Τρικούπη. Ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ ὑποψηφίου βουλευτοῦ νὰ συγκεντροῦνται ἡ ἐθνικὴ θέλησις ἐναντίον τῆς προσωπικῆς θελήσεως τοῦ Τρικούπη, τὸ ἐθνικόν συμφέρον ἐναντίον τοῦ προσωπικοῦ συμφέροντος τοῦ Τρικούπη, ὁ ἑλληνικὸς λαὸς ἐναντίον τοῦ ἀχρεολόου.

Αἱ ὁμάδες τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἐνόησαν τοῦτο ; Δυστυχῶς ὅχι. Ἡ διαγωγή αὐτῶν, εἶνε τοιαύτη, ὡς θὰ ᾔηετο αὐτὸς ὁ Τρικούπης. Θὰ ᾔηεν θρίαμβος διὰ τὸν Τρικούπην ὅπως καὶ ἂν ἀποβῇ ἐκλογή, ἥττα δὲ τῆς ἀντιπολιτεύσεως καὶ τοῦ ἔθνους. Πρῶτον ἐνεκὰ τοῦ διασπασμοῦ τῶν δυνάμεων. Ἐνα ὑποψήφιον ἔχει ὁ Ράλλης, ὁ Σούτσος καὶ ὁ Λεβίδης· ἄλλον οἱ περὶ τὸν κ. Δεληγιάννην· ἄλλον ὁ Ἀθηναῖος κομματάρχης τοῦ καὶ βουλευτὴς τοῦ κ. Δεληγιάννη ὁ κ. Ζυγομαλάς. Ἄλλον δὲ πάλιν οἱ φίλοι τοῦ κ. Λεωνίδα Δεληγεώργη· ἐκτὸς τούτου, σχεδὸν ὅλα τὰ πρόσωπα, ἀξιώσιμα ἄλλως, φέρουσι τύπον οὐδόλως ἐθνικόν ἢ πολιτικόν, τούναντίον ὅπως προ-

σωπικόν καὶ μάλιστα οἰκογενειακόν. Ὁ ὑποψήφιος τῶν κκ. Ράλλη, Σούτσου καὶ Λεβίδου εἶνε πρόσωπον ὅχι μόνον καθ' ὅλα ἀσήμαντον, ἀλλὰ περὶ τοῦ ὁποίου καὶ αὐτοὶ οὗτοι ὑποπεύονται ὅτι δύναται νὰ προσχωρήσῃ καὶ πρὸ τῆς ἐκλογῆς ἀκόμη εἰς τὸν Τρικούπην, καὶ διὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην ἀπεφάσισαν νὰ προτάξωσι τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ τούτου τοῦ κ. Σούτσου, ἀξιωματικόν τοῦ ἱππικοῦ. Τοιαῦτα πρόσωπα εἰς τοιαύτας περιστάσεις τίνα σημασίαν δύνανται νὰ ἔχουν ; τίνα ἐνθουσιασμόν δύνανται νὰ κινήσουν ; τίνα κτύπον ἐθνικόν νὰ δώσουν κατὰ τοῦ ἀνθεθνικοῦ συστήματος τοῦ κ. Τρικούπη ; Δὲν φοβοῦνται οἱ κύριοι οὗτοι μήπως κινήσουν ὅχι μόνον τὴν ἀδιαφορίαν, ἀλλὰ καὶ αὐτὴν τὴν ἀγανάκτησιν τοῦ λαοῦ τοῦ μισούντος τὸν νεποτισμὸν τοῦ Τρικούπη, καὶ μισούντος τὸν νεποτισμὸν ἐτι μᾶλλον αὐτῶν τούτων ;

Εἶνε τὸ ὄνομα τοῦ κ. Σκουζέ κατάλληλον διὰ νὰ χρησιμεύσῃ καὶ μάλιστα κατὰ τὴν σημερινὴν ἔκτακτον περίστασιν ὡς σύνθημα ἀγῶνος πολιτικοῦ καὶ ἐθνικοῦ ἀγῶνος συνταγματικοῦ καὶ ἡθικοῦ κατὰ τοῦ Τρικούπη ; Τίς δύναται νὰ καταδικάσῃ καὶ στιγματίσῃ τὸν ὑποψήφιον τοῦτον ὅπως αὐτοὶ οὗτοι οἱ προστάται αὐτοῦ, οἱ δημοσίαι καθ' ἑκάστην ἐν ἀπιστεύῳ τῷ ὄντι ἀφελείᾳ κηρύττοντες ὅτι ἂν μᾶς προδώσῃ καὶ συνεννοηθῇ διὰ τοῦ Παχὺ μὲ τὸν Τρικούπην τότε παίρνομε τὸν ἀδελφὸν τοῦ Σούτσου ; Ἐὰν ἡ πρὸς ἀλλήλους πίστις καὶ ἐμπιστοσύνη εἶνε τοιαύτη τίνα πίστιν καὶ ἐμπιστοσύνην θὰ περιμένουν παρὰ τῶν ἄλλων ; Ἀγνοοῦν, ὅτι ὁ λαὸς ὁ προχθὲς ἀποκρούσας καὶ ἀποπτύσας πανηγυρικῶς ἐν πομπῇ καὶ παρατάξει τὸν ἀγαθόν, φιλόκαλον καὶ φιλόμουσον Μελᾶν μόνον καὶ μόνον διότι παρουσιάσθη ἐπερειδόμενος εἰς τὰ πλοῦτη τοῦ καὶ δι' αὐτῶν θέλων ν' ἀγοράσῃ τὰς ψήφους λαοῦ ὁλοκλήρου ; θὰ πράξῃ τὸ αὐτὸ εἰς ὑποψήφιον ὅστις βεβαίως δὲν ἔχει τὴν ἀγαθότητα, φιλοκαλίαν καὶ φιλομουσίαν τοῦ Μελᾶ, ἔχει δὲ μόνον τὸ προσόν τοῦ πλούτου ; Αὐτοὶ οὗτοι οἱ προστατεύοντες αὐτὸν δὲν λέγουν ἀναφανδὸν ἀἷμεις καταβάλλομεν τὰ πολιτικά μας κεφάλαια καὶ αὐτὸς τὰ χρηματικά ; Κατήντησε λοιπὸν ὁ λαὸς τῶν Ἀθηνῶν Μπεντουῖνοι τοὺς ὁποίους οἱ κομματάρχαι δύνανται νὰ σέρνουν ἀπὸ τὴν μύτην ὡς οἱ ἀρκουδιάρηδες τὰς ἀρκουδάς ; ἢ οἱ Τούρκοι τοὺς Φελλάγους, οἱ δὲ κ. κ. Σκουζέδες νὰ ἀγοράζουν καὶ νὰ πωλοῦν ὅπως οἱ Ἀραβες ἀρχηγοὶ τοὺς μαύρους τῆς Ἀφρικῆς ;

Τὸ ἔθνος καὶ ὁ λαὸς τῶν Ἀθηνῶν ἤσθάνθη κατάκαρδα

τὴν ὕβριν ἐνὸς Τρικούπη ἀξιοῦντος, αὐταρχικῶς καὶ μὲ τὸ ἔτσι θέλω νὰ διοικῇ λαόν, ὅστις ἔχει τὰ ἐλαττώματά του ἀλλ' ὅστις ὑπὲρ πάντα ἄλλον λαόν σέβεται τὰ δικαιώματα του, καὶ θὰ ἀνεγθῇ τὴν ἄλλην πάλιν τυραννίαν, τὴν πλουτοτυραννίαν; Δὲν συλλογίζονται ὑποστηρίζοντες τὴν ὑποψηφιότητα τοῦ κ. Σκουζέ, καὶ μάλιστα ὁ κ. Ράλλης, οἷον τραῦμα θὰ πάθῃ ἡ ἀντιπολιτεύσεις, ἐάν, ὅπερ βέβαιον, ἀποτύχῃ ὁ ὑποψήφιος τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἐν Ἀθήναις; Δὲν συλλογίζονται οἷον προηγούμενον ἔσται ἡ ἀποτυχία τοῦ ὑποψηφίου αὐτῶν κατὰ τὰς μελλούσας γενικὰς ἐκλογάς; Ἀγνοεῖ τάχα ὁ κ. Ράλλης, ὁ γνωρίζων τόσον καλὰ τὸν σφυγμὸν τοῦ λαοῦ κατὰ τὰς ἐκλογάς ὅτι ἂν τὸν πᾶρῃ ὁ κατήφορος κατὰ τὴν ἐκλογὴν ταύτην οὐδεὶς πλέον θὰ δυνήθῃ νὰ τὸν σταματήσῃ κατὰ τὰς προσεχεῖς γενικὰς ἐκλογάς; Ἐάν ὁ κ. Ράλλης δὲν κήδεταί τῆς ἀντιπολιτεύσεως, τοῦ ἔθνους καὶ τοῦ λαοῦ τῶν Ἀθηνῶν, πρὸς ὃν ἔχει τόσας ὑποχρεώσεις, δὲν κήδεταί αὐτὸς ἑαυτοῦ; Τόσον πολὺ ἀγνοεῖ τὸν ἑλληνικὸν λαόν, καὶ δὲν γνωρίζει ὅτι τὸ πολὺ παπαγαγγέλιον βαρύνεται ἐπὶ τέλους καὶ ὁ λαός, ὅπως τὸ βαρύνεται καὶ ὁ Θεός; Φαίνεται κατὰρα ἔχει πᾶς Ἕλλην ὁ πωσοῦν ἐνισχυόμενος νὰ ζαλιζέται νὰ τὰ χάνῃ καὶ νὰ θέλῃ νὰ γίνῃ τύραννος τῶν ἰδίων αὐτοῦ συμπολιτῶν.

Τί δὲ νὰ εἰπώμεν περὶ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς κοινοβουλευτικῆς ἀντιπολιτεύσεως κ. Δεληγιάννη; Πιστεύει τῶ ὄντι ὅτι ὁ ἀπὸ πολλοῦ καὶ εἰς ἐμαλωτάτας περιστάσεις ἐξαφανισθεὶς κ. Πετράκης ὁ εὐπατρίδης δύναται νὰ ἀναλάβῃ σήμερον ὡς πολιτικὸς ἀστὴρ ἐθνικῆς ἀντιπολιτεύσεως; Ἐάν τοιαύτην ἐκτίμησιν καὶ κρίσιν προσώπων, καιρῶν καὶ περιστάσεων καὶ σεβασμοὶ πρὸς τὴν ἐθνικὴν θέλησιν ἀποδεικνύει τῶρα εὐθὺς ἐν ἀρχῇ, τί νὰ περιμεινῶμεν μετὰ ταῦτα; Οὕτως ἐννοεῖ λοιπὸν ἐθνικὴν ἀντιπολίτευσιν; Οὕτω σέβεται τὴν ἐθνικὴν θέλησιν; Οὕτω θὰ κτυπηθῇ ὁ φατριασμός τοῦ Τρικούπη; Τί δὲ νὰ εἰπώμεν περὶ τῆς ὑποψηφιότητος τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ Ἀθηναίου κομματάρχου τοῦ κ. Δεληγιάννη, τοῦ κ. Ζυγομαλά; Τίς γνωρίζει τὸν ἀδελφὸν τοῦ κ. Ζυγομαλά; Ἄν ὕβρις ἦν πρὸς τὸ ἔθνος τὸ ἀποκλειστικὸν ἐνὸς Τρικούπη, τί εἶνε ἡ ἀδελφοκρατία αὕτη καὶ συγγενοκρατία καὶ σπητοκρατία τῶν κυρίων Ζυγομαλά καὶ τῆς συντροφίας αὐτῆς; Σπητοκρατία λοιπὸν θὰ σὲ διοικῇ αἰωνίως, ὦ δυστυχισμένε ἑλληνικὲ λαέ; Ἦσουν ραγιάς τῶν Τούρκων ἡλευθερώθης; λοιπὸν διὰ νὰ γίνῃς ραγιάς τῶν κυρίων κομματάρχων;

Ἐπιστήμως κηρύττομεν πρὸς τὴν ἀντιπολίτευσιν: «Θὰ ἀποτύχῃς!» Θὰ μισηθῇς, θὰ χλευασθῇς, θὰ ἀτιμασθῇς; θὰ τιμηθῇς, θὰ ἐνισχύσῃς, θὰ δικαιώσῃς τὸν Τρικούπην.

Ἀλλὰ καὶ ἂν ἐπιτύχῃ οἷοσδήποτε τῶν ὑποψηφίων τούτων, τίνα σημασίαν θὰ ἔχῃ ἐθνικὴ ἡ ἐπιτυχία του; Τίνα ὠφέλειαν τιμῆς, τίνα δύναμιν θὰ προσπορίσῃ τῇ ἀντιπολιτεύσει; Κατὰ τί θὰ βλάψῃ τὸν Τρικούπην; Ἐν μόνον βουλευτικὸν μηδενικὸν θὰ προστεθῇ τῇ ἀντιπολιτεύσει. Νοήσατέ το καλὰ. Ἐν μόνον σὰς λέγομεν μηδενικὸν καὶ πλέον οὐ ἀλλὰ τὸ ἔθνος, ὁ λαός τῶν Ἀθηνῶν, δὲν θέλουν ν' ἀγωνισθοῦν ὑπὲρ ἐνός, θέλουν νὰ συναγωνισθοῦν ὑπὲρ μιᾶς ἰδέας, ὑπὲρ μιᾶς ἰδέας μεγάλης ὡς ἡ Ἑλλάς, ἱερὰς καὶ ἐνδόξου ὡς αἱ Ἀθῆναι. Δὲν θέλουν ἐν μηδενικὸν κατόπιν τῶν πολλῶν μηδενικῶν, μίαν νοῦσαν κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον ἡθικὴν κατόπιν τῶν πολλῶν ἄλλων νοῦσων θέλουν ἄνδρα ἀντιπροσωπεύοντα τὴν ἰδέαν τῆς Ἑλλάδος τοῦ Πανελληνίου.

Μεταξὺ τῶν ὑποψηφίων λέγεται ὅτι εἶνε καὶ ὁ κ. Ρόκος Χοϊδᾶς. Τὸν κύριον τοῦτον ὑπεστηρίξαμεν ἄλλοτε, συνδυάσαντες αὐτὸν μετὰ τοῦ Ἀποστόλου Μακράκη καὶ τοῦ Ἀρι-

στείδου Οἰκονόμου. Ἐπρόκειτο τότε νὰ καθιερώσωμεν νέαν ἀρχήν, ὅτι ἕκαστος βουλευτὴς ὀφείλει νὰ ἀντιπροσωπεύῃ καὶ μίαν ἀρχήν, ὅχι βέβαια ἕκαστος καὶ ἀπὸ μίαν ἄλλην, ἀλλ' ὅλοι νὰ ἔχουν κατὰ τι ἐς τὸ κεφάλι των. Ὁ κ. Μακράκης ἀρχὴν εἶχε τὴν Χριστοκρατίαν· ὁ κ. Οἰκονόμου τὴν κοινωνιοκρατίαν· καὶ ὁ κ. Ρόκος τὴν Δημοκρατίαν· ἀλλὰ τώρα, προσκαλουμένης τῆς πρωτεύουσας νὰ ἐκλέξῃ βουλευτὴν, ἡ ὁ κ. Ρόκος πρέπει ν' ἀρνηθῇ τὸ παρελθόν του ἐάν ἐλπίζῃ νὰ συγκεντρώσῃ ἐφ' ἑαυτὸν τὴν πλειοψηφίαν, ὅπερ δὲν δύναται νὰ πράξῃ, ἢ ἡ πρωτεύουσα νὰ τὸν καταψηφίσῃ, διότι ἡ πρωτεύουσα δὲν εἶνε δημοκρατικὴ. Μπορεῖ νὰ ἦνε ἀντιβασίλική, ἀλλὰ δὲν εἶνε καὶ ῥοκοκρατικὴ. Ἐπειτα ἐμπνεόμεθα καὶ ὑπὸ ἄλλης ἰδέας· νῦν εἶπερ ἄλλοτε ποτε, αἱ διαιρέσεις εἶνε ἐπιβλαβέσταται εἰς τὸ ἔθνος. Διερχόμεθα κρίσιν οὐχὶ τοῦ κράτους ἡμῶν τοῦ ἑλληνικοῦ, ἀλλὰ τῆς φυλῆς ἡμῶν τῆς ἑλληνικῆς. Νῦν, εἶπερ ἄλλοτε ποτε, μία σημαία ὀφείλει νὰ σκέπῃ ὅλους, καὶ ἐπ' αὐτῆς διπλοῦν τὸ σύνθημα, τὸ παιλαῖον μας σύνθημα, τὸ ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως τοῦ Βυζαντίου μέχρι τῆς ἀλώσεως, καὶ ἀπὸ τῆς ἀλώσεως μέχρι τοῦ ἐθνικοῦ Μαρτίου, τὸ σύνθημα: Ἑλληνισμός καὶ Ὁρθόδοξία. Ὁ κ. Ρόκος ἐπέσυρεν ἄλλοτε ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ τοὺς κεραυνοὺς τοῦ αἰοιδίμου Ζωχοῦ, προκειμένου περὶ τοῦ δευτέρου μέρους τοῦ συνθήματος. Ἐάν ἦσαν ἄλλοι καιροί, ἴσως ἡ ὑποψηφιότης τοῦ Ρόκου δὲν θὰ προσέκρουεν ἀλλὰ σήμερον, ἀλλὰ τώρα, ἡμεῖς οἱ ἀναπετάσαντες τὴν σημαίαν τῆς Μακεδονίας, δὲν δυνάμεθα νὰ ἀποβλέψωμεν πρὸς τὸν κ. Χοϊδᾶν, ὡς τὸν ἄνδρα τῆς ἡμέρας. Τοιοῦτον ἡμεῖς ἄλλον νομίζομεν καὶ περιμεινᾶτε ὀλίγον, ἕως ὅτου λάβωμεν τὴν τιμὴν νὰ σᾶς τὸν παροσιάσωμεν.

ΣΥΝΤΑΓΗ

πῶς νὰ πείσῃ τὸ ὑπουργεῖον.

Πρὸς τοὺς ἀνθυπουργικοὺς.

Ἡ βουλὴ μετ' ὀλίγον συνέρχεται, δηλ. ἄρχεται τῶν συνεδριάσεών της;—εἴθε καὶ νὰ **συνέλθῃ**.

Ἐάν θέλητε λοιπὸν, σεῖς οἱ ἀνθυπουργικοὶ, νὰ κατωρθώσῃτε τὴν πτώσιν τῆς παρούσης Κυβερνήσεως—ἥτις ὁμολογουμένως ὑπερέβη πᾶν ὄριον καὶ ἥ, ἡ αὐθάδεια ἐφθασε πέραν ὑπομονῆς—πείσατε τὴν πόλιν, ὅτι, ἐρχόμενοι εἰς τὴν ἐξουσίαν, δὲν θὰ πράξετε τὰ αὐτὰ ὡς πάντοτε—διότι ἀληθὺς μέχρι τοῦδε οὐδὲν ἄλλο ἐγένετο, εἰμὴ, οἱ μὲν ὑπουργικοὶ νὰ παρανομῶσιν ἀσυνειδήτως, οἱ δὲ ἀνθυπουργικοὶ νὰ θρηνῶσιν, ὡς στρίγγλαι, διὰ τὴν κατάστασιν τοῦ τόπου, νὰ ὑπόσχωνται λαγούς μετὰ πετραχίλια καὶ καταλαμβάνοντες τὴν ἐξουσίαν νὰ ἀπατώσιν ἐπίσης ἀναιδῶς ὡς οἱ προκάτοχοί των.

Ὅθεν πείσατε, λέγω, τὴν πόλιν, ὅτι δὲν εἴθε πλέον ἀνθυπουργικοὶ, δηλ. ἐποφθαλμιῶντες τὴν ἀρπαγὴν τῆς ἐξουσίας πρὸς ἰδιοτέλειαν, ἀλλ' ἀντιπολιτευόμενοι τῶν κακῶν πράξεων τῆς Κυβερνήσεως, ἔτοιμοι ν' ἀκολουθήσῃτε, διαδεχόμενοι τὴν ἐθνικὴν ὁδὸν καὶ τότε πάραυτα ἡ ἐξουσία εἶνε εἰς χεῖράς σας, διότι ἡ νῦν Κυβέρνησις εἶνε πτώμα πλέον εἰς τὴν ἐθνικὴν συνείδησιν, οὐτινος ἡ ἐκφορά ἀναδύλλεται ἐνεκα τοῦ πρὸς σᾶς γενικοῦ δισταγμοῦ.

Ἀλλὰ διὰ νὰ πείσῃτε ἀπαιτεῖται—ἐκτὸς τῆς ἀληθοῦς μετάνοιᾶς διὰ τὴν ἐγκληματικὴν καὶ ἀντεθνικὴν διαγωγὴν καὶ ὁμῶν, ὅταν ἦσθε ἐν τῇ ἐξουσίᾳ, ὅπερ εἶνε τῆς συνειδήσεώς σας ἔργον—καὶ νὰ ἐξέλθῃτε, οὐχὶ μὲ τὰς συνήθεας ἀορισίας διὰ τῶν ἐφημερίδων, ὡς κάμνουσιν ἀπὸ τοῦ 1862